
**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ
ΣΕ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ**

23ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γαστρεντερολογίας
1-5 Οκτωβρίου 2003, Θεσσαλονίκη
Annals of Gastroenterology 2003;16(Suppl):13

Η ΕΠΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΕΛΙΚΟΒΑΚΤΗΡΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΠΥΛΟΡΙΟΥ ΣΕ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΜΕ ΠΑΛΙΝΔΡΟΜΙΚΗ ΟΞΕΦΑΓΙΤΙΔΑ

Σ. Καραπάνης, Α. Σκαρδά, Ι. Κατίκογλου, Χ. Κουβίδου, Ν. Βρετού, Φ. Λιάκος, Κ. Κομινιάδης, Β. Αρτίκης

Γαστρεντερολογικό Τμήμα ΓΓΝΑ «Η ΕΛΠΙΣ», Α' Παθολογική Κλινική Γ.Ν. Ρόδου

Σκοπός: Να εκτιμηθεί η επίπτωση του ελικοβακτηριδίου του πυλωρού (H_p) σε ασθενείς γαστρο-οισοφαγική παλινδρομική νόσο. **Υλικό και Μέθοδος:** Στη μελέτη μας συμπεριλάβομε 76 διαδοχικούς ασθενείς που προσήλθαν γιά ενδοσκόπηση του ανώτερου πεπτικού λόγω παλινδρομικών ενδογαστρικών. Η παρουσία του ελικοβακτηριδίου του πυλωρού ανιχνεύομε με τη ταχεία δοκιμασία της ουρεάσης (CLO-test) και την ιστολογική εξέταση. **Αποτελέσματα:** Το ελικοβακτηρίδιο του πυλωρού ανιχνεύθηκε συνολικά σε 52/76 (68.4%) ασθενείς. Στην ενδοσκόπηση φασκοσκοπικές βλεννογόνους οξείαση διαπιστώθηκε σε 50/76 (65.8%) ασθενείς, 18/76 (23.6%) είχαν οισοφαγίδα βαθμού Α κατά LA, 8/76 (10.5%) είχαν οισοφαγίδα βαθμού Β κατά LA και 2 (2.6%) οισοφαγίδα βαθμού C κατά LA. Στα άτομα με φασκοσκοπικό βλεννόγιο η επίπτωση του H_p ήταν 30/52 (57.6%), στα άτομα με οισοφαγίδα βαθμού Α 16/18 (88.8%), P<0.025, και στα άτομα με οισοφαγίδα βαθμού Β 3/8 (37.5%). Στα άτομα με οισοφαγίδα βαθμού C δεν ανιχνεύθηκε H_p. **Συμπεράσματα:** Παρατηρήθηκε στατιστικά σημαντική συσχέτιση μεταξύ παρουσίας H_p και βαθμού Α οισοφαγίτιδας, ενώ στην οισοφαγίδα βαθμού Β η επίπτωση του H_p ήταν χαμηλή.

23ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γαστρεντερολογίας
1-5 Οκτωβρίου 2003, Θεσσαλονίκη
Annals of Gastroenterology 2003;16(Suppl):13

«ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΔΟΙΜΑΧΕΙΑΣ ΑΠΟ Η. ΠΥΛΟΡΙ (H_p), ΤΗΣ ΑΤΡΟΦΙΚΗΣ ΜΕΤΑΓΡΑΦΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝΤΕΡΙΚΗΣ ΜΕΤΑΠΛΑΣΙΑΣ ΣΕ ΕΝΗΛΙΚΕΣ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΤΟΥ Ν. ΚΟΖΑΝΗΣ»

Βήθος Δ., Χριστοκόπουλος Ο., Μιχαηλίδης Γ., Δημητριάδης Ι., Βασιλακόπουλος Β., Τσανακλή Αν., Αμειροπούλου Σ., Ακροστόπουλου Χ.

Γ.Ν. Κοζάνης, Παθολογικός Τομέας

Σκοπός: Η μελέτη αυτή έχει σαν στόχο να αναδείξει τη σχέση μεταξύ της λοίμωξης από το ελικοβακτηρίδιο του πυλωρού (H_p) με την ατροφική γαστρίτιδα και την εντερική μεταπλασία σε ασθενείς του νομού μας. **Υλικό-Μέθοδος:** Μαζεύθηκαν αναδρομικά 363 ασθενείς, 180 άνδρες και 183 γυναίκες ηλικίας 18-80 ετών (ΜΟ: 61±15 ετη) κατά τη διετία 2000-2002. Όλοι οι ασθενείς υποβλήθηκαν σε ενδοσκόπηση του ανώτερου πεπτικού και σε όλους ελήφθησαν βιοψίες για ανίχνευση του H_p και ιστολογική εξέταση. Το H_p ανιχνεύθηκε με ιστολογική εξέταση από τη διάτρηση της γαστρίτιδας και της εντερικής μεταπλασίας έγινε αξιολόγηση από ιστολογική εξέταση. Στη μελέτη μας καταγράφηκε η ύπαρξη: α) ατροφικής γαστρίτιδας β) εντερικής μεταπλασίας γ) και των δύο συγχρόνως. Επίσης τελεωθήκαμε η σχέση της λοίμωξης από H_p ανάλογα με το φύλο και την ηλικία. **Αποτελέσματα:** Από το σύνολο των ασθενών (363) οι 302 βρέθηκαν θετικοί στο H_p (H_p+) ενώ οι 61 αρνητικοί (H_p-). Οι (H_p+) κατά ηλικιακή ομάδα ήταν 18-30 ετη (112/102/363), 31-40 ετη (102/102/363), 41-50 ετη (292/182/363), 51-60 ετη (222/262/363), 61-70 ετη (482/432/363), >71 ετη (232/402/363). Οι ασθενείς με ατροφική γαστρίτιδα και H_p+ ήταν 31/302 (10,26%) ενώ με H_p- 4/61 (6,56%), με εντερική μεταπλασία και H_p+ 58/302 (19,24%) ενώ με H_p- 2/61 (3,28%), με συνυπαρξία και τις δύο αλλοιώσεων και H_p+ 78/302 (25,83%) ενώ με H_p- 3/61 (4,92%). **Συμπεράσματα:** α) ο σπουδαίος του H_p φαίνεται ότι συνδέεται με την ηλικία και απαντά με μεγαλύτερη συχνότητα σε ηλικίας άνω των 60 ετών, ενώ δεν συνδέεται με το φύλο β) η λοίμωξη από H_p σχετίζεται με τις κροκονηλικές αλλοιώσεις του γαστρικού βλεννογόνου, την ατροφική γαστρίτιδα και την εντερική μεταπλασία.

23ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γαστρεντερολογίας
1-5 Οκτωβρίου 2003, Θεσσαλονίκη
Annals of Gastroenterology 2003;16(Suppl):13

ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ Η. ΠΥΛΟΡΙ ΔΟΙΜΑΧΕΙΑΣ (H_p+) ΣΕ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΜΕ ΟΞΕΙΑ ΦΑΓΕΥΜΟΝΩΔΗ ΑΠΟΜΥΕΛΙΝΩΤΙΚΗ ΡΟΔΑΙΝΕΥΡΟΠΑΘΕΙΑ (ΟΦΑΠ)

Ι. Κουνταράς, Γ. Δερετζή, Α. Τυλιόπουλος, Π. Χατζηγιάννη, Χ. Ζαβός, Δ. Χατζηπούλας, Θ. Νικολαΐδης, Α. Νικολάου, Χ. Λαοδής, Ι. Βενιζέλος

Γαστρεντερολογικό Εργαστήριο, Β' Παθολογική Κλινική ΑΠΘ, Παιδιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης, Νευρολογική Κλινική ΙΝΘ

Σκοπός: Η ΟΦΑΠ αποτελεί αυτοάνοση νόσο που εκδηλώνεται με προκύπια καταβολή και σοβαρές διατροφικές οφθαλμικές δε σε πιθανή αυτοσυνική προσβολή της μελέτης, οδηγώντας σε σταδιακή κλινική πολυμυελίτιδα. Σκοπός της παρούσης μελέτης ήταν η εκτίμηση της συχνότητας της H_p και των ενδοσκοπικών και ιστολογικών ευρημάτων της άνω γαστρεντερικής οδού σε ασθενείς με ΟΦΑΠ. **Ασθενείς-Μέθοδος:** 10 ασθενείς (5 άνδρες, 5 γυναίκες, μέση ηλικία 54.2±22.7 ετη) με ΟΦΑΠ (βιοψιασθέντα με αύξηση πρωτεΐνης ΕΝΥ χωρίς λευκοκυττάρωση, ηλεκτροδυναμικές δοκιμασίες, και μελέτη νευρικής αγωγιμότητας) υπεβλήθησαν σε γαστροσκόπηση στην οποία ελήφθησαν: 1) δείγματα βιοψιών ανέσθεν και κάτωθεν της Z-γραμμής για έλεγχο παρουσίας (α) εντερικής μεταπλασίας και (β) H_p με CLO-test και ιστολογικά, και 2) δείγματα βιοψιών από το όντρο και το βόλο για έλεγχο των (α) και (β). Όλοι οι ασθενείς έλαβαν αντιόξινα (ο,4Αmp/βι,5βμ, και 2 ασθενείς έλαβαν μεθυλοερεθισόνη 1g/βμ). **Αποτελέσματα:** H_p-A στατιστήθηκε με CLO-test σε 4 από τους 10 ασθενείς και ιστολογικά σε 9 από τους 10 ασθενείς. Σε κανέναν ασθενή δεν ανιχνεύθηκε αντι-H_p αντισώματα στο ΕΝΥ. Ενδοσκοπικά ευρήματα γαστρίτιδας ανιχνεύθηκαν στο σύνολο των ασθενών και 12/10 ασθενείς σε 5 ασθενείς ιστολογικά ανιχνεύθη γαστρίτι σε 9 και εντερική μεταπλασία σε 4 ασθενείς. **Συμπεράσματα:** Παρατηρήεται αυξημένη συχνότητα H_p-A σε ασθενείς με ΟΦΑΠ. Παθολογικά πιθανόν να εμπλέκεται η χρόνια μμητική μεταξύ γαστροεπιδερμικών κηλίδων της ιστοπαθολογικής του H_p και των περιφερικών νευρικών γαγγλιωδών των νευρών. Απαιτούνται μεγάλες μελέτες για τη διερεύνηση της σχέσης H_p-A και ΟΦΑΠ

23ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γαστρεντερολογίας
1-5 Οκτωβρίου 2003, Θεσσαλονίκη
Annals of Gastroenterology 2003;16(Suppl):14

ΣΧΕΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΗΛΙΚΟΒΑΚΤΕΡ ΠΥΛΟΡΙ ΚΑΙ ΗΠΑΤΙΚΗΣ ΕΓΚΕΦΑΛΟΠΑΘΕΙΑΣ ΣΤΟΥΣ ΚΙΡΡΩΤΙΚΟΥΣ ΑΣΘΕΝΕΙΣ

Α. Νιόβας, Ν. Ζέγγος, Γ. Τούλης, Ε. Κανελάκη, Γ. Παπαλαγούρα
Παθολογική Κλινική ΕΕΥ Περιφ. Παιδιατρ. Γεν. Νοσοκομίου Λάρισας

Εισαγωγή: Η ηπατική εγκεφαλοπάθεια αποτελεί μία από τις πιο συχνές και σοβαρές επιπλοκές της κίρρωσης και μπορεί να συντελέσει στην εκδήλωση μη αναστρέψιμου ηπατικού κώματος. Παρά το γεγονός ότι τα μακροβίτα του παθούς εντέρου θεωρούνται ως η κύρια πηγή παραγωγής αμμωνίας, εν τούτοις, είναι δύσκολο να απορριχθεί, στο ίδιο έχει μοιραστεί από το Η.Πύλορι και παρόμοι ουρεάση που αποτελεί εναλλακτική θέση παραγωγής αμμωνίας. Ο ρόλος του Η.Πύλορι ως παράγοντος που συμμετέχει στην εκδήλωση ηπατικής εγκεφαλοπάθειας είναι αμφιλεγόμενος και αποτελεί αντικείμενο πολλών συζητήσεων.

Σκοπός: της παρούσης μελέτης ήταν η διερεύνηση της πιθανής σχέσης μεταξύ του Η.Πύλορι και της ηπατικής εγκεφαλοπάθειας στους κίρρωτικούς ασθενείς.

Υλικό-Μέθοδος: Μικτήθηκαν συνολικά 40 κίρρωτικοι περιφερικοί κίρρωτικοι ασθενείς, οι οποίοι χωρήθηκαν εν δύο ομάδες σύμφωνα με την κλινική εξέταση: το επίπεδο συνείδησης, καθώς και τον προσανατολισμό στον τόπο και το χρόνο. Βοοί των παρέρσμων, 20 ασθενείς θεωρήθηκαν ότι πάσχουν από ηπατική εγκεφαλοπάθεια και 20 όχι. Όλοι οι μελετιζόμενοι υποβλήθηκαν σε γαστροσκόπηση και έλεγχο για Η.Πύλορι με την ταχεία μέθοδο της ουρεάσης (Rapid Urease Test) μετά από λήψη 4 δερημάτων από το γαστρικό βλεννογόνο.

Αποτελέσματα: Δεν υπήρξε σημαντική διαφορά μεταξύ της μέσης ηλικίας (μέση ηλικία 45±12,5 ετη έναντι 42±14,5 ετη) και της αναλογίας του φύλου (15 Α / 5 Γ έναντι 17 Α / 3 Γ) στις δύο μελετιζόμενες ομάδες ασθενών. Διαπιστώθηκε σημαντικό υψηλότερη συχνότητα λοίμωξης από Η.Πύλορι στους ασθενείς με εγκεφαλοπάθεια (12/20 ασθενείς, ποσοστό 60% έναντι 6/20 ασθενών, ποσοστό 30%, P=0.0085).

Συμπεράσματα: Από τη μελέτη μας προκύπτει ότι η λοίμωξη από Η.Πύλορι δε μπορούσε να αποτελεί προδικαστικό παράγοντα για εκδήλωση ηπατικής εγκεφαλοπάθειας στους κίρρωτικούς ασθενείς. Προς περαιτέρω ανάλυση αυτού του ενδοκρινικού απαιτείται η επένδυση περαιτέρω και ευρύτερων μελετών.

23ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γαστρεντερολογίας
 1-5 Οκτωβρίου 2003, Θεσσαλονίκη
Annals of Gastroenterology 2003;16(Suppl): 41

Η ΡΥΛΟΡΙ, ΑΤΡΟΦΙΚΗ ΓΑΣΤΡΙΤΙΔΑ ΚΑΙ ΑΝΕΠΑΡΚΕΙΑ ΒΙΤΑΜΙΝΗΣ B12

Κοσσιμπάλη Κωνσταντίνη, Νικολάκης Δημήτρης, Βαζής Νίκος, Παπαθεοδώρου Κώστας, Νικολάου Αντώνης

Γαστρεντερολογική Κλινική Ε.Α.Ν.Π. Μετάβα

ΕΙΣΑΓΩΓΗ: Η λοίμωξη από το Η.ργίλοι σχετίζεται με τη δημιουργία ατροφίας και εντερικής μετάπλασης του γαστρικού βλεννογόνου. Παράλληλα η γαστρική ατροφία σχετίζεται με την εμφάνιση αναιμίας από ανεπάρκεια της βιταμίνης B12

ΣΚΟΠΟΣ: Να εκτιμηθεί η σχέση της λοίμωξης από το Η.ργίλοι με την εμφάνιση ανεπάρκειας της βιταμίνης B12.
ΜΕΘΟΔΟΣ: Από το Άπριλιο του 2002 μέχρι το Νοέμβριο του 2002, όλοι οι ασθενείς που προσήλθαν στην Κλινική μας για έλεγχο λοίμωξης από Η.ργίλοι, με 13C-Ουρία Breath-Test, υποβλήθηκαν και σε μέτρηση της βιταμίνης B12 του ορού. Μελετήθηκαν 79 ασθενείς (ΑΥ: 28/50) με μέση ηλικία 54 ετών (19-73). Οι περισσότεροι ασθενείς προσήλθαν για έλεγχο εκκρίσεως του Η.ργίλοι (n=25), καθώς και για δυσπεψία τύπου ΓΟΠ (n=16). Δύο από τους ασθενείς είχαν γνωστή μεγαλοβλαστική αναιμία από έλλειψη βιταμίνης B12. Εξήντα οκτώ από αυτούς υποβλήθηκαν σε γαστροσκόπηση με λήψη βιοψιών από το άνω του στομάχου

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Από τους 79 ασθενείς της μελέτης, 42 ήταν θετικοί για Η.ργίλοι. Όλοι οι ασθενείς, πλην των δύο με την προεπιλεγμένη μεγαλοβλαστική αναιμία, είχαν φυσιολογικές ημές βιταμίνης B12 (εύρος τιμών: 120-860 pg/ml). Από τους 68 ασθενείς που υποβλήθηκαν σε γαστροσκόπηση, οι 30 εμφάνισαν ήπιες έως μέτριες αλλοιώσεις χρώμας στροφακίτης γαστρίτιδας με απλή ιστορική μετατόπιση (ποσοστό 44,1%).
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ: Η λοίμωξη από Η.ργίλοι σχετίζεται με την εμφάνιση ατροφικής γαστρίτιδας, όχι όμως και με έλλειψη βιταμίνης B12.

23ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γαστρεντερολογίας
 1-5 Οκτωβρίου 2003, Θεσσαλονίκη
Annals of Gastroenterology 2003;16(Suppl): 41

ΧΡΟΝΙΑ ΓΑΣΤΡΙΤΙΔΑ ΑΠΟ Η. ΡΥΛΟΡΙ ΛΟΙΜΩΞΗ ΚΑΙ ΑΝΕΞΗΓΗΤΗ ΕΙΔΗΡΟΠΕΝΙΚΗ ΑΝΑΙΜΙΑ

Α. Νόβας, Γ. Γκαυτράνης, Ν. Ζήνων, Γ. Τούλης, Κ. Στατήρης, Γεωργίου Κληνή, ΕΕΥ Πιερ. Παντ. Γ. εν Νοσοκομίου Λάρισας

Εισαγωγή: Έχει προταθεί ότι το 35% περίπου των περιπτώσεων αιδηροπενικής αναιμίας προέρχεται από αναιμία, ως προς την αιτιολογία, παρά το λεπτομερή έλεγχο του γαστρεντερικού σωλήνος.

Σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν να διακριθεί κατά πόσο μπορεί να υφίσταται σχέση μεταξύ της χρόνιας γαστρίτιδας που προκαλείται μετά από Η. Ργίλοι λοίμωξη και της ανεξήγητης αιδηροπενικής αναιμίας.

Υλικό-Μέθοδος: Στη μελέτη μας περιλήφθηκαν 30 ασθενείς (20 γυναίκες και 10 άνδρες), μέσης ηλικίας 55±20,5 ετών, με ανεξήγητη αιδηροπενική αναιμία, παρά το λεπτομερή έλεγχο του γαστρεντερικού σωλήνος (γαστροσκόπηση, κολonosκόπηση, εντερόκλιση, λήψη βιοψιών από το στομάχι και 2^ο μοίρα του 12/ωου). Η μορφή της γαστρίτιδας καθορίστηκε σύμφωνα με τα κριτήρια του Sydney και η Η.Ργίλοι λοίμωξη τεκμηριώθηκε με την ταχεία μέθοδο της ουρεάσης. Η ομάδα αυτή των ασθενών συγκρίθηκε με 30 ασθενείς (20 άνδρες και 10 γυναίκες), της ίδιας περίπου μέσης ηλικίας (60±18,5 ετών), οι οποίοι αποτελούσαν την ομάδα των «μαρτυρών». Η στατιστική ανάλυση και η σύγκριση των αποτελεσμάτων έγινε με τη μέθοδο του χ².

Αποτελέσματα: Χρόνια γαστρίτιδα, απότοκος της Η.Ργίλοι λοίμωξης, διαπιστώθηκε στους 18/30 ασθενείς της μελετηθείσας ομάδας (ποσοστό 60%), έναντι 12/30 ασθενών της ομάδας των μαρτυρών. Στην ομάδα με την ανεξήγητη αιδηροπενική αναιμία οι ασθενείς με χρόνια γαστρίτιδα ήταν σημαντικά νεότεροι σε σχέση με τους υπόλοιπους ασθενείς (50±17,3 ετών έναντι 65±18 ετών, P<0,005). Επί πλέον η στροφακίτη γαστρίτιδα με ή χωρίς Η.Ργίλοι λοίμωξη σχετιζόταν σημαντικά με τη αιδηροπενική αναιμία σε σύγκριση με την ομάδα των μαρτυρών (12/18 ασθενείς έναντι 4/12 ασθενών, P<0,02).

Συμπεράσματα: Η χρόνια γαστρίτιδα, η οποία είναι απότοκος της Η. Ργίλοι λοίμωξης, ιδιαίτερα η ατροφική γαστρίτιδα, φαίνεται ότι σχετίζεται σε βαθμό στατιστικά σημαντικό με την ανεξήγητη αιδηροπενική αναιμία.

23ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γαστρεντερολογίας
 1-5 Οκτωβρίου 2003, Θεσσαλονίκη
Annals of Gastroenterology 2003;16(Suppl): 42

Η ΕΠΙΡΑΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΗΛΙΚΟΒΑΚΤΗΡ ΡΥΛΟΙ ΣΤΙΣ ΙΣΤΟΛΟΓΙΚΕΣ ΑΛΛΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΟΞΕΦΑΓΟΥ ΣΕ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΙΚΟΥΣ ΑΣΘΕΝΕΙΣ

Α. Γατοπούλου, Α. Γατρομνανώλη,Κ. Μιμίδη, Ε. Σιβρίδη, Γ.Ι. Μηνόπουλας

Μονάδα Ενδοσκοπήσεων, Δ.Π.Θ., Π.Γ.Ν. Αλεξανδρούπολης

Σκοπός: Η μελέτη της επίδρασης του Helicobacter Ργίλοι (HP) στις ιστολογικές αλλοιώσεις του οισοφαγού σε ασθενείς με παλινδρόμηση και με ή χωρίς ενδοσκοπικά ευρήματα οισοφαγίτιδας.

Υλικό- Μέθοδος: Μελετήθηκαν προοπτικά 50 ασθενείς με παλινδρόμηση. Οι βιοψίες, μετά χρώση Lugol, μελετήθηκαν και υποχρυσόχρωμα με το HP.

Αποτελέσματα: 21/50 ασθενείς παρουσίασαν ενδοσκοπικά ευρήματα οισοφαγίτιδας και 29/50 όχι. Παρατηρήθηκαν οι παρακάτω ιστολογικές παράμετροι και μελετήθηκαν συγκριτικά ως προς την παρουσία του HP σε ασθενείς με και χωρίς ενδοσκοπικά ευρήματα οισοφαγίτιδας: υπερπλασία βασικών στοιβάδας σε 47 συνολικά ασθενείς (p<0,462), απώλεια γλυκογονικής κενοτοπίστης σε 47 (p<0,462), επιμήκυνση θηλιών χορίου 33 (p<0,357), διάταση των τριχοειδών στο χόριο των θηλιών σε 35 (p<0,527), διήθηση ιωονόφωλων σε 4 (p<0,5), Τ-λεμφοκύτταρα σε 39 (p<0,582), χρ. Φλεγμονής σε 21 (p<0,410), διαβρώσεις σε 3 (p.n.s),εξελκώσεις σε 3 (p.n.s). Δεν διαπιστώθηκε στατιστικά σημαντική διαφορά σε κομία από τις παραπάνω παραμέτρους.

Συμπεράσματα: Η παρουσία του (HP) δεν επηρεάζει τις ιστολογικές αλλοιώσεις που μελετήθηκαν στην παρούσα εργασία σε ασθενείς με και χωρίς οισοφαγίτιδα στην ενδοσκόπηση.

23ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γαστρεντερολογίας
 1-5 Οκτωβρίου 2003, Θεσσαλονίκη
Annals of Gastroenterology 2003;16(Suppl): 42

ΕΠΙΔΗΜΙΟΛΟΓΙΑ, ΔΙΑΓΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΚΡΙΖΩΣΗΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΚΟΚΤΗΡΙΑΙΟΥ ΤΟΥ ΠΥΛΩΡΟΥ ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΦΩΚΙΔΑΣ

Α. Κυριακίδης, Μ. Πιργιώτη, Ε. Παπούλια, Δ. Μουσαγγάνος, Γ. Μαργαρίτης, Η. Αλεξανδράκης, Γ. Αγγελίδης

Ενδοσκοπική μονάδα, Χειρουργική Κλινική Γενικού Νοσοκομίου Αμφισσας

Σκοπός της μελέτης μας είναι η επιδημιολογική καταγραφή της λοίμωξης από Ελικοβακτηρίδιο του πυλωρού (HP) διενέργηση του με τρεις διαφορετικές μεθόδους, τα αποτελέσματα εκκρίσεως του στο νομό Φωκίδας.

Μέθοδος – Ασθενείς: Από το 2001 έως το 2003 εξετάσαμε ενδοσκοπικά 330 ασθενείς, 155 άνδρες, 175 γυναίκες, ηλικίας από 21 έως 89 ετών. Κατά την εισαγωγή τους ανέστρεψαν του ανώτερου πεπτικού ελκώσεως βιοψίες για καλλιέργεια και για CLO test. Οι ίδιοι ασθενείς υποβλήθηκαν σε ορολογική εξέταση (ELISA) για το Η.ρ. Οι ασθενείς θεωρήθηκαν θετικοί για το Η.ρ. όταν δύο από τις τρεις δοκιμασίες ήταν θετικές. Στους τελευταίους χορηγήθηκε θεραπεία για τουλάχιστον 10 ημέρες με ομεπραζόλη, μοξυκλιτίνη και κλαριθρομυκίνη και στη συνέχεια άμεσα μετά το τέλος της θεραπείας έγινε επανέλεγχος με ¹³C-urea Breath test και μελετήθηκαν τα αποτελέσματα εκκρίσεως.

Αποτελέσματα: Τα αποτελέσματα της επιδημιολογικής καταγραφής των ασθενών ήταν:

- (+) άνδρες 90
- (-) άνδρες 65
- (+) γυναίκες 97
- (-) γυναίκες 78

Περισσότερο αξιόπιστο μέθοδος ήταν η καλλιέργεια του μικροβίου με ευαισθησία 90% και ειδικότητα 98%.

Τέλος τα αποτελέσματα εκκρίσεως ήταν 172/187 (92%).

Συμπεράσματα: Τα δεδομένα της μελέτης μας δείχνουν ότι ο οριστικός τον Η.ρ. είναι 56,6% στους άνδρες 58% και στις γυναίκες 55,4%. Περισσότερο αξιόπιστη μέθοδος διαγνωστική ήταν η καλλιέργεια. Το ποσοστό εκκρίσεως ήταν 92%.

23ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γαστρεντερολογίας
1-5 Οκτωβρίου 2003, Θεσσαλονίκη
Annals of Gastroenterology 2003;16(Suppl):42

ΣΑΚΧΑΡΩΔΗΣ ΔΙΑΒΗΤΗΣ ΚΑΙ ΛΟΙΜΩΞΗ ΑΠΟ ΕΛΙΚΟΒΑΚΤΗΡΙΔΙΟ ΤΟΥ ΠΥΛΩΡΙΟΥ (HP)

¹Βουγιούκας Θ., ²Μαυρίδης Γ., ³Παστόρης Φ.,
¹Φλόρος Δ., ¹Πακίνας Ν., ¹Συμεωνίδης Χ., ¹Βασιλείου Α.Μ.,
¹Μηλίκτσος Μ., ²Κόνας Α., ¹Συμεωνίδης Γ.

¹B' Παθολογικό Τμήμα, ²Ενδοσκοπικό Ιατρείο, ³Μικροβιολογικό Εργαστήριο Γ.Ν. Θεσσαλονίκης "Ο Άγιος Δημήτριος".

Σκοπός της μελέτης είναι να εκτιμηθεί ο ρόλος του ΣΔ στην επίπτωση της HP λοίμωξης και να αξιολογηθεί η ευαισθησία της ανίχνευσης anti-HP IgG με ELISA σε σχέση με Clo-test (ταχεία δοκιμασία ουρεάσης-γέλη ουρίας με χρωματικό δείκτη).

Υλικό και μέθοδος: Ελέγχθηκε η παρουσία της Hp λοίμωξης σε δύο ομάδες. Την ομάδα Α αποτελούσαν 76 ασθενείς με ΣΔ2 και τη ομάδα Β 32 μάρτυρες, χωρίς διαταραχή ανοχής της ανίχνευσης anti-HP IgG με ELISA σε σχέση με Clo-test (ταχεία δοκιμασία ουρεάσης-γέλη ουρίας με χρωματικό δείκτη).

Υλικό και μέθοδος: Ελέγχθηκε η παρουσία της Hp λοίμωξης σε δύο ομάδες. Την ομάδα Α αποτελούσαν 76 ασθενείς με ΣΔ2 και τη ομάδα Β 32 μάρτυρες, χωρίς διαταραχή ανοχής της ανίχνευσης anti-HP IgG με ELISA σε σχέση με Clo-test (ταχεία δοκιμασία ουρεάσης-γέλη ουρίας με χρωματικό δείκτη). Η συμμετοχή των ασθενών στη μελέτη έγινε βάσει κριτηρίων.

Αποτελέσματα: Ο μ.ο. ηλικίας των διαβητικών ασθενών είναι 63,4 έτη και των μάρτυρων 61,7 έτη. Στην ομάδα Α οι 52 ελέγχθηκαν με ELISA και βρέθηκαν 24 (46,1%) anti-HP IgG (+) ενώ 24 ελέγχθηκαν με Clo-test και βρέθηκαν 12 (50%) θετικοί.

Στην ομάδα Β οι 16 ελέγχθηκαν με ELISA και βρέθηκαν 7 (43,7%) anti-HP IgG (+) ενώ 16 ελέγχθηκαν με Clo-test και βρέθηκαν 8 (50%) θετικοί.

Και στις δύο ομάδες των ασθενών με Hp λοίμωξη έγινε θεραπεία εκρίζωσης με σαμαπραζόλη-αμοξικιλίνη-κλαριθρομικίνη. Ο επανέλεγχος έγινε με τις ίδιες μεθόδους μετά 1 μήνα με ποσοστό επιτυχίας εκρίζωσης στην ομάδα Α 85% και στην ομάδα Β 92%.

Συμπεράσματα:

- 1) Η επίπτωση της Hp λοίμωξης δεν εμφανίζει διαφορά στις δύο ομάδες ασθενών.
- 2) Η ευαισθησία της ELISA είναι συγκρίσιμη με αυτή του Clo-test.

23ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γαστρεντερολογίας
1-5 Οκτωβρίου 2003, Θεσσαλονίκη
Annals of Gastroenterology 2003;16(Suppl):43

ΕΛΙΚΟΒΑΚΤΗΡΙΔΙΟ ΤΟΥ ΠΥΛΩΡΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΔΟΣΚΟΠΙΚΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΣΤΟΝ ΝΟΜΟ ΠΕΛΑΓΑΣ

¹Πρωτοπαπής Δ., ²Τριανταφυλλίδης Ε., ³Καραθόδωρος Α., ⁴Μασιλά Γ., ⁵Γεωργιανίδης Π., ⁶Μανώλης Χ., ⁷Φιλίππου Γ.

Γαστρεντερολογικό Τμήμα Γ.Ν.Ν.Γιαττίνας

ΕΚΠΟΙΣ: Καταγραφή της λοίμωξης από ελικοβακτηρίδιο του πυλωρού και γαστροεπιστρεφόμενων τυφλίων σε ασθενείς που υποβάλλονται σε διαγνωστική ενδοσκόπηση του ανώτερου πεπτικού εξοπλισμένου ασθενών με νεοπλασία του ανώτερου πεπτικού. ΥΛΙΚΟΔΕΙΓΜΑΤΑ: Καταγράφηκε το αποτέλεσμα εξέτασης ανίχνευσης του ελικοβακτηριδίου του πυλωρού (ταχεία εξέταση) 254 ασθενών που υποβλήθηκαν σε διαγνωστική ενδοσκόπηση ανώτερου πεπτικού το χρονικό διάστημα από 01-09-02 έως 30/04/03. Η μέση ηλικία των ασθενών ήταν 65 έτη (από 18 έως 85 έτη).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Παρατηρήθηκε στον παραπάνω πληθυσμό το ενδοσκοπικό ευρήμα και το αποτέλεσμα των εξετάσεων Clo test. Θετικό Clo-test είχε το 73% των ασθενών.

	Γαστρίτιδα	Γαστρίτις	Βολβίτις	έλαος 12δ	πυλωρικό έλαος
Σύνολο	165	13	125	77	16
άνδρες	65%	5,1%	49,21%	30%	6%
Ανδρες CLO+	68	6	45	33	3
Ανδρες CLO-	29	3	19	7	4
Γυναίκες CLO+	51	2	48	25	4
Γυναίκες CLO-	30	2	15	12	2
Ομάδα CLO+	116	7	93	58	9
Σύνολο CLO+%	10,30%	53,84%	74,4%	75,32%	56,25%

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ:

Το 73 % των ασθενών είχε θετικό Clo test και οι συχνότερες διαγνώσεις ήταν η γαστρίτιδα, η βολβίτιδα και το έλαος. Διακρίθηκε επίσης και λιγότερο συχνά το γαστρικό έλαος, το πυλωρικό έλαος και η πυλωρική στένωση. Η συχνότητα θετικού Clo test είναι παρόμοια ή ίδια και στα δύο φύλα. Αξιοσημείωτο ευρήμα ήταν η παρουσία του ελικοβακτηριδίου του πυλωρού σε ασθενείς με γαστρίτιδα.

23ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γαστρεντερολογίας
1-5 Οκτωβρίου 2003, Θεσσαλονίκη
Annals of Gastroenterology 2003;16(Suppl):42

ΕΝΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΠΙΔΗΜΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΕΛΙΚΟΒΑΚΤΗΡΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΠΥΛΩΡΙΟΥ ΣΤΟΝ ΝΟΜΟ ΠΕΛΑΓΑΣ

¹Πρωτοπαπής Δ., ²Μποτλάι Ι., ³Μπανιώτης Ε., ⁴Καραθόδωρος Χ., ⁵Φιλίππου Γ.

Γαστρεντερολογικό Τμήμα Γ.Ν.Ν. Γιαττίνας

ΕΚΠΟΙΣ: Ενδοσκοπική επιδημιολογική καταγραφή της λοίμωξης από ελικοβακτηρίδιο του πυλωρού στον νομό Πέλαγας.

ΥΛΙΚΟΔΕΙΓΜΑΤΑ: Επιδημιολογική καταγραφή ταχέως δείγματος 254 εξετάσεων ανίχνευσης ελικοβακτηριδίου του πυλωρού (CLO test) κατά την ενδοσκόπηση του ανώτερου πεπτικού ασθενών, το χρονικό διάστημα από 1-09-02 έως 30-04-03. Ασθενείς με νεοπλασίες του ανώτερου πεπτικού αποκλείστηκαν από την μελέτη.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ:

Το αποτέλεσμα της καταγραφής των 254 ασθενών παρουσιάζεται στον πιο κάτω πίνακα:

ΣΥΝΟΛΟ	254	
ΑΝΔΡΕΣ	141	56,00%
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	113	44,00%
ΣΥΝΟΛΟ CLO-test (+)	182	71,85%
ΑΝΔΡΕΣ CLO-test (+)	103	74,40%
ΑΝΔΡΕΣ CLO-test (-)	36	25,60%
ΓΥΝΑΙΚΕΣ CLO-test (+)	77	68,18%
ΓΥΝΑΙΚΕΣ CLO-test (-)	36	31,86%

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ:

Ο επιπολασμός του θετικού CLO test σε ενδοσκοπικά πληθυσμό ασθενών του νομού Πέλαγας είναι 71,85%, στους άνδρες 74,40 % και στις γυναίκες 68,15 %.

23ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γαστρεντερολογίας
1-5 Οκτωβρίου 2003, Θεσσαλονίκη
Annals of Gastroenterology 2003;16(Suppl):43

ΜΕΤΑΝΑΛΥΣΗ ΧΡΟΝΙΑΣ ΙΔΙΟΠΑΘΟΥΣ ΚΝΙΔΩΣΗΣ ΚΑΙ Η. ΠΥΛΩΡΙΟ ΛΟΙΜΩΞΕΩΣ

Χ. Ζαβός, Ι. Κουντούρας, Δ. Χατζόπουλος, Π. Καρατζόγλου, Α. Τουλιάδης, Ν. Ζαβός, Γ. Κουκιάκης, Ι. Μόσχος, Β. Ζωγράφος, Π. Μπούρα, Π. Εκένδρος, Ν. Λευκός

Γαστρεντερολογικό Εργαστήριο, Β' Παθολογική Κλινική ΑΠΘ, Ιπποκράτειο Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης

ΕΚΠΟΙΣ: Η πρώτη αναφορά της συσχέτισης Η. ρυθία λοίμωξης (Hp-A) και χρόνιας ιδιοπαθούς κνίδωσης (ΧΚ) δημοσιεύθηκε το 1994. Ακολούθησαν μελέτες που υποστήριξαν λιγότερο ή περισσότερο τη σχέση αυτή. Σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν η σύνοψη των αποτελεσμάτων όλων των δημοσιευμένων μελετών (MEDLINE) σχετικά με τη συχνότητα της Hp-A σε ασθενείς με ΧΚ και την επίδραση της εκρίζωσης του Hp στη νόσο αυτή.

Ασθενείς-Μέθοδοι: Μελετήθηκαν 1238 ασθενείς διαφόρων ηλικιών με ΧΚ από 24 δημοσιευμένες μελέτες. Η διερεύνηση της Hp-A έγινε με διάφορες μεθόδους [ιστολογική παρουσία Hp, δοκιμασία ουρίας αναπνοής, δοκιμασία ουρεάσης και ορολογική δοκιμασία (ELISA)]. Μετά από θεραπεία εκρίζωσης Hp-A με δισκία 4 τετραπλά τμήματα θεοπέπας (ουινθόλης τριπλά) και αφού επιβεβαιώθηκε η επίγεια της θεοπέπας, μελετήθηκε η επίδραση της στα συμπτώματα της ΧΚ.

Αποτελέσματα: 591 από τους 1238 (47,8%) ασθενείς με ΧΚ παρουσίαζαν Hp-A. Από τους 412 ασθενείς που δέχτηκαν να λάβουν θεραπεία εκρίζωσης οι 351 (85,2%) εκρίζωσαν επιτυχώς το Hp. Βελτίωση (πάρση ή μερική ύφεση) των συμπτωμάτων της ΧΚ καταγράφηκε σε 198 (56,4%) ασθενείς που εκρίζωσαν το Hp. Συμπεράσματα: Φαίνεται ότι η συχνότητα της Hp-A σε ασθενείς με ΧΚ δεν παρουσιάζει αυξημένη σε σχέση με τον γενικό πληθυσμό. Εντούτοις, η εκρίζωση του Hp προκαλεί ύφεση των συμπτωμάτων σε μεγάλη αναλογία των ασθενών με αιτιώδη Hp-A. Γρήγορα παθολογικά μηχανισμοί ενοχοποιούνται σε οριστικές αντιδράσεις (IgE ανοσοαπόκριση, έκλυση ποικίλων φλεγμονωδών μεσολαβητών) των ασθενών έναντι αντιγόνων του Hp.

23ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γαστρεντερολογίας
1-5 Οκτωβρίου 2003, Θεσσαλονίκη
Annals of Gastroenterology 2003;16(Suppl):43

**ΜΕΤΑΝΑΛΥΣΗ ΕΛΙΚΟΒΑΚΤΗΡΙΑΣ ΔΙΑΒΗΤΗ ΚΑΙ
H. PYLORI ΛΟΙΜΩΣΕΩΣ**

Χ. Ζαβός, Ι. Κουντουράς, Δ. Χατζήπουλος, Π. Καρατζόγλου, Α. Τουλούμης, Γ. Τσάπουρας, Ν. Ζαβός, Γ. Κουκιάκης, Ι. Μόσχος, Β. Ζωγράφος, Π. Μπούρα, Β. Ιωαννίδου, Ν. Λευκός

Γαστρεντερολογικό Εργαστήριο, Β' Παθολογική Κλινική ΑΠΘ, Ιπποκράτειο Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης

Σκοπός: Η συσχέτιση *H. pylori* λοιμώξεως (*Hp-A*) και σακχαρώδους διαβήτη (ΣΔ) τύπου I και II είναι αμφιλεγόμενη. Σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν η σύνοψη των αποτελεσμάτων 14 δημοσιευμένων εργασιών (MEDLINE) σχετικά με τη συχνότητα της *Hp-A* σε ασθενείς με ΣΔ.

Ασθενείς-Μέθοδοι: Μελετήθηκαν 1577 ασθενείς με ΣΔ: 913 ασθενείς πάσχον από ΣΔ τύπου I και 664 ασθενείς από ΣΔ τύπου II. Η διερεύνηση της *Hp-A* έγινε με διάφορες μεθόδους [ιστολογική παρουσία *Hp*, δοκιμασία ουρίας αντανάσης, δοκιμασία ουρεάσης και ορολογική δοκιμασία (ELISA)]. Μελέτες χωρίς διαχωρισμό των δύο τύπων ΣΔ, δεν περιλήφθηκαν την μετα-ανάλυση.

Αποτελέσματα: 280 (30,7%) από τους 913 ασθενείς με ΣΔ τύπου I και 355 (63,5%) από τους 564 ασθενείς με ΣΔ τύπου II παρουσίασαν *Hp-A* ($P<0,001$). Οι ασθενείς με ΣΔ τύπου I είχαν αναμενόμενη σημαντικά μικρότερη ηλικία από εκείνους με ΣΔ τύπου II. Δεν υπήρχε στατιστικά σημαντική διαφορά με τις ομάδες μαρτύρων κάθε μελέτης.

Συμπεράσματα: Η συχνότητα της *Hp-A* στους ασθενείς με ΣΔ φαίνεται ότι δεν διαφέρει σε σχέση με τον γενικό πληθυσμό. Η διαφορά στη συχνότητα της *Hp-A* μεταξύ των δύο τύπων ΣΔ αποτελεί προφανώς στο ότι οι ασθενείς με ΣΔ τύπου II είναι μεγαλύτερης ηλικίας, έχει δε παρατηρηθεί αύξηση της *Hp-A* προκείμενη της ηλικίας. Εντούτοις, η δυναμική επίπτωση της συνύπαρξης *Hp-A* στη νοσηρότητα ασθενών με ΣΔ από το πεπτικό σπαστεί μελλοντική διερεύνηση.

23ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γαστρεντερολογίας
1-5 Οκτωβρίου 2003, Θεσσαλονίκη
Annals of Gastroenterology 2003;16(Suppl):43

**ΜΕΤΑΝΑΛΥΣΗ ΣΥΣΧΕΤΙΣΗΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΙΑΣ ΝΟΣΟΥ ΚΑΙ
H. PYLORI ΛΟΙΜΩΣΕΩΣ**

Χ. Ζαβός, Ι. Κουντουράς, Δ. Χατζήπουλος, Π. Καρατζόγλου, Α. Τουλούμης, Ν. Ζαβός, Γ. Κουκιάκης, Ι. Μόσχος, Π. Μπούρα, Β. Ιωαννίδου, Ν. Λευκός

Γαστρεντερολογικό Εργαστήριο, Β' Παθολογική Κλινική ΑΠΘ, Ιπποκράτειο Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης

Σκοπός: Η συσχέτιση *H. pylori* λοιμώξεως (*Hp-A*) και στεφανιαίας νόσου (ΣΝ) είναι αμφιλεγόμενη. Σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν η σύνοψη των αποτελεσμάτων 15 δημοσιευμένων εργασιών (MEDLINE) από το 1998-2002, σχετικά με τη συχνότητα της *Hp-A* σε ασθενείς με ΣΝ.

Ασθενείς-Μέθοδοι: Μελετήθηκαν συνολικά 2504 ασθενείς με ΣΝ (σταθερή, οξεία ή πρόσφατη) ή όχι (εμφροίτων του μακαροδίου). Η διερεύνηση της *Hp-A* έγινε με διάφορες μεθόδους [ιστολογική παρουσία *Hp*, δοκιμασία ουρίας αντανάσης, δοκιμασία ουρεάσης και ορολογική δοκιμασία (ELISA)]. Οι 5 μελέτες περιλάμβαναν δείγματα 50-99 ασθενών και οι 10 μελέτες περιλάμβαναν μεγαλύτερο δείγμα ασθενών (>100). Ένας συγγραφέας (Ιαλιά) δημοσίευσε 5 διαφορετικές μελέτες με προσθήκη λίγων νέων ασθενών κάθε φορά στο προηγούμενο δείγμα, γι' αυτό ελήφθη υπόψη μόνο η πιο πρόσφατη μελέτη του (Pellicano R, 2002).

Αποτελέσματα: 1500 (63,9%) από τους 2504 ασθενείς με ΣΝ παρουσίασαν *Hp-A*. Το εύρος της συχνότητας της *Hp-A* κυμαίνθηκε μεταξύ 34,4% έως 84,75%. Δεν υπήρχε στατιστικά σημαντική διαφορά ως προς τη συχνότητα της *Hp-A* μεταξύ των μελετών με μεγάλο και μικρό δείγμα ασθενών (63,2% προς 69,0%, $P>0,05$).

Συμπεράσματα: Φαίνεται ότι η συχνότητα της *Hp-A* στους ασθενείς με ΣΝ παρουσιάζει σημαντική διακύμανση. Σε μελέτες με μικρότερο δείγμα ασθενών εμφανίζεται μεγαλύτερη συχνότητα *Hp-A* αν και στατιστικά μη σημαντική. Εντούτοις, η παρουσία *Hp-A* δύναται να επιβαρύνει τη ΣΝ, λόγω της επιβεβαιωμένης αύξησης της συγκέντρωσης προφλεγμονωδών και φλεγμονωδών παραγόντων ή και παραγόντων πηξέως του αίματος, εξαιτίας της *Hp-A*.

23ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γαστρεντερολογίας
1-5 Οκτωβρίου 2003, Θεσσαλονίκη
Annals of Gastroenterology 2003;16(Suppl):44

**ΜΕΤΑΝΑΛΥΣΗ ΣΥΣΧΕΤΙΣΗΣ ΟΙΣΟΦΑΓΟΥ BARRETT'S ΚΑΙ
H. PYLORI ΛΟΙΜΩΣΕΩΣ**

Χ. Ζαβός, Ι. Κουντουράς, Δ. Χατζήπουλος, Π. Καρατζόγλου, Α. Τουλούμης, Ν. Ζαβός, Γ. Κουκιάκης, Ι. Μόσχος, Π. Μπούρα, Π. Σκένδρος, Β. Ιωαννίδου, Ν. Λευκός

Γαστρεντερολογικό Εργαστήριο, Β' Παθολογική Κλινική ΑΠΘ, Ιπποκράτειο Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης

Σκοπός: Η συσχέτιση *H. pylori* λοιμώξεως (*Hp-A*) και εξειδικευμένου εντερικού μεταπλαστικού επιθηλίου γγγύς της καρδιοοισοφαγικής συμβολής [ισοσφάγιο Barrett's (BE)] αποτελεί αντικείμενο μελέτης πολλών εργασιών. Σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν η σύνοψη των αποτελεσμάτων 25 δημοσιευμένων εργασιών (MEDLINE) από το 1988-2003, σχετικά με τη συχνότητα της *Hp-A* σε ασθενείς με BE.

Ασθενείς-Μέθοδοι: Μελετήθηκαν 2369 ασθενείς με BE, ο οποίος ιστολογική παρουσία λαγνοειδών κυττάρων (goblet cells) σε υλικό βιοψίας που ελήφθη κατά την ενδοσκόπηση ανώτερου πεπτικού. Η διερεύνηση της *Hp-A* έγινε με διάφορες μεθόδους [ιστολογική παρουσία *Hp*, δοκιμασία ουρίας αντανάσης, δοκιμασία ουρεάσης και ορολογική δοκιμασία (ELISA)].

Αποτελέσματα: 959 (40,5%) από τους 2369 ασθενείς με BE παρουσίασαν *Hp-A*. Το εύρος της συχνότητας της *Hp-A* κυμάνθηκε μεταξύ 0% σε εργασίες με μικρά δείγματα ασθενών έως 53,3% στη μεγαλύτερη μελέτη προκείμενη από τη Γερμανία (Viehl M, 2000). Δεν υπήρχε στατιστικά σημαντική διαφορά με τις ομάδες μαρτύρων (οσνήθως πασχόντων από γαστροοισοφαγική παλινδρόμηση) κάθε μελέτης.

Συμπεράσματα: Φαίνεται ότι η συχνότητα της *Hp-A* σε ασθενείς με BE δεν διαφέρει σε σχέση με τον πληθυσμό των μαρτύρων, παρόλο που το δείγμα των μαρτύρων δεν είναι τυπικά υγιούς γενικού πληθυσμού. Εντούτοις, η επίπτωση της συνύπαρξης *Hp-A* σε ασθενείς με BE, στη δυναμική εξέλιξη ή όχι του BE σε κακοήγη νόσο, σπαστεί μελλοντική διερεύνηση.

23ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γαστρεντερολογίας
1-5 Οκτωβρίου 2003, Θεσσαλονίκη
Annals of Gastroenterology 2003;16(Suppl):44

**ΠΑΛΙΝΔΡΟΜΙΚΗ ΝΟΣΟΣ, H. PYLORI ΛΟΙΜΩΣΗ (HP-A) ΚΑΙ
ΑΝΕΠΑΡΚΕΙΑ ΚΑΤΩΤΕΡΟΥ ΟΙΣΟΦΑΓΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΥΛΩΡΙΚΟΥ
ΣΦΙΓΚΤΗΡΩΝ: ΕΝΔΟΣΚΟΠΙΚΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΛΟΓΙΚΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ**

Ι. Κουντουράς, Α. Τουλούμης, Π. Καρατζόγλου, Χ. Ζαβός, Δ. Χατζήπουλος, Γ. Κουκιάκης, Ν. Ζαβός, Β. Ζωγράφος, Ι. Μόσχος, Ι. Βενζέλος, Π. Μπούρα, Β. Ιωαννίδου, Ν. Λευκός

Γαστρεντερολογικό Εργαστήριο, Β' Παθολογική Κλινική ΑΠΘ, Ιπποκράτειο Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης

Σκοπός: Σκοπός της αναδρομικής μελέτης ήταν η καταγραφή της συχνότητας σύγχρονης παρουσίας ανεπαρκούς κατώτερου οισοφαγικού (ΚΟΣ) και πυλωρικού σφιγκτήρων σε ασθενείς με συμπτώματα γαστροοισοφαγικής παλινδρόμησης (ΓΟΠ) και η διερεύνηση συσχέτισης της *Hp-A* με τα ενδοσκοπικά και ιστολογικά ευρήματα.

Ασθενείς-Μέθοδοι: 64 από τους 424 ασθενείς (20 άνδρες, 44 γυναίκες, μέσης ηλικίας 59,25±16,45 ετών), που προσήλθαν σε ιατρικό κέντρο της Β' Παθολογικής Κλινικής και υποβλήθηκαν σε ενδοσκόπηση ανώτερου πεπτικού κατά την περίοδο 2002-2003, είχαν συμπτώματα ΓΟΠ. Στους ασθενείς αυτούς καταγράφηκε η σύγχρονη παρουσία ανεπαρκούς ΚΟΣ και πυλωρικού σφιγκτήρα και ελήφθη υλικό βιοψίας για ιστολογικό έλεγχο παρουσίας *Hp-A*, ενεργού γαστρίτιδας και εντερικής μεταπλασίας. Οι ασθενείς διέκοπταν τη λήψη PPIs 5 ημέρες προ της γαστροσκοπικής, ενώ σε ορισμένους είχε προηγηθεί αγωγή εκκρίσεων *Hp-A*.

Αποτελέσματα: Ενδοσκοπική σύγχρονη ανεπάρκεια ΚΟΣ και πυλωρικού σφιγκτήρα και ιστολογική παρουσία γαστρίτιδος ανευρέθησαν στο σύνολο των ασθενών. 30 από τους 64 (46,9%) ασθενείς είχαν *Hp-A*. Εντερική μεταπλασία ανευρέθη σε 10 από τους 30 (33,3%) ασθενείς με *Hp-A* και σε 3 από τους 34 (8,8%) ασθενείς χωρίς *Hp-A* ($P=0,016$).

Συμπεράσματα: Η σύγχρονη ανεπάρκεια δύο σφιγκτήρων (ΚΟΣ και πυλωρικού) και η ιστολογική παρουσία γαστρίτιδος αποτελούν συχνό εύρημα σε ασθενείς με ΓΟΠ. Επιπλέον, η *Hp-A* φαίνεται ότι ενχορτοποιεί στην ανάπτυξη εντερικής μεταπλασίας.

23ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γαστρεντερολογίας
1-5 Οκτωβρίου 2003, Θεσσαλονίκη
Annals of Gastroenterology 2003;16(Suppl):44

ΣΥΓΝΟΤΗΤΑ ΕΜΦΑΝΙΣΗΣ ΑΝΤΙΣΩΜΑΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΗΛΙCΟΒΑCΤΕΡ ΡΥLΟΡΙ ΣΕ ΑΙΣΘΕΝΕΙΣ ΜΕ ΙΟΓΕΝΗ ΗΠΑΤΙΤΙΔΑ C

Κακση Ε., Ασπρινίδου-Βοκολαούδη Α., Διαμαντή Ι., Ξύτσας Σ., Κοσμίδου Ε.
Μικροβιολογικό Εργαστήριο Α' Π.Γ.Ν. Θεσσαλονίκης "Άγιος Παύλος"

Σκοπός: Αναφορές της διεθνούς βιβλιογραφίας κάνουν λόγο για σχέση της ιογενούς ηπατίτιδας C με τη λοίμωξη από Η.ργιοι. Σκοπός της ερευνητικής μας είναι να εξετάσουμε την ύπαρξη μιας τέτοιας πιθανής σχέσης.

Υλικό και μέθοδος: Ελέγξαμε 30 ορούς ατόμων οι οποίοι με μοριακή τεχνική PCR(polymerase chain reaction) ήταν θετικοί για RNA υψ ηπατίτιδας C (HCV RNA θετικοί). Οι οροί αυτοί μελετήθηκαν για παρουσία αντισωμάτων IgG και IgA έναντι του Η.ργιοι. Ο έλεγχος έγινε με δοκιμασία Elisa και σαν όριο θετικότητας για IgG και IgA έχουμε >20 IU/ml. Σαν ομάδα ελέγχου χρησιμοποιήσαμε 30 ορούς αμοιβαίων οι οποίοι στο σχετικό έλεγχο βρέθηκαν αρνητικοί για ηπατίτιδα C

Αποτελέσματα: Από τους 30 ορούς HCV RNA θετικούς, οι 19 (63,3%) ήταν θετικοί για IgG και οι 7 (23,3%) ήταν θετικοί για IgA αντισώματα έναντι του Η.ργιοι. Στην ομάδα ελέγχου είχαν ως εξής: 3 (3,3%) θετικούς ορούς για IgG και 1 (6,66 %) θετικός για IgA.

Συμπεράσματα: Τα δεδομένα αυτά υποδεικνύουν μια συσχέτιση του Η.ργιοι με την ιογενή ηπατίτιδα C, η ακριβής φύση της οποίας μένει να διερευνηθεί περαιτέρω.

23ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γαστρεντερολογίας
1-5 Οκτωβρίου 2003, Θεσσαλονίκη
Annals of Gastroenterology 2003;16(Suppl):44

ΙΟΓΕΝΗΣ ΗΠΑΤΙΤΙΔΑ Β ΚΑΙ ΛΟΙΜΩΞΗ ΑΠΟ ΗΛΙCΟΒΑCΤΕΡ ΡΥLΟΡΙ: ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΧΕΣΗ,

Κοσμίδου Ε., Ξύτσας Σ., Διαμαντή Ι., Ασπρινίδου Α.

Μικροβιολογικό Εργαστήριο Α' Ν.Γ.Ν. Θεσσαλονίκης "Άγιος Παύλος"

Σκοπός: Σκοπός μας είναι να διερευνήσουμε τη σχέση της λοίμωξης από Η.ργιοι σε ασθενείς με ηπατίτιδα Β, καθώς και άλλες μελέτες υποδεικνύουν ότι στην παθολογία της ιογενούς ηπατίτιδας Β (HBV) δυνατόν να συσχετιστεί και η λοίμωξη από Η. ργιοι.

Υλικό και μέθοδος: Μελετήθηκαν 20 οροί ατόμων οι οποίοι με μοριακή τεχνική(PCR) ήταν θετικοί για HBV DNA και 20 οροί υγιών αμοιβαίων οι οποίοι ήταν αρνητικοί για αυστραλιανό αντιγόνο(HbsAg) και αποτέλεσαν την ομάδα ελέγχου. Στους ανωτέρω ορούς ελέγξαμε την παρουσία IgG και IgA αντισωμάτων έναντι του Η. ργιοι με τη μέθοδο Elisa (όριο θετικότητας για IgG και IgA>20IU/ml)

Αποτελέσματα: Από τους 20 HBV DNA θετικούς ορούς, οι 16 (80%) ήταν θετικοί για Η. ργιοι IgG αντισώματα και 8 (40%) ήταν θετικοί για IgA. Στην ομάδα ελέγχου τα αντίστοιχα ποσοστά είχαν ως εξής: 3 (οροί θετικοί για IgG(ποσοστό 30%) και 1 ορός (5%) θετικός για IgA αντισώματα.

Συμπεράσματα: Η συχνότερη εμφάνιση αντισωμάτων IgG και IgA έναντι του Η. ργιοι στην ιογενή ηπατίτιδα Β σε σχέση με τον υγιή πληθυσμό, μπορεί να υποδηλώνει μια αλληλεπίδραση των δυο νοσολογικών αυτών καταστάσεων και πιθανή συνεργική παθογόνο δράση. Απαιτούνται περισσότερες μελέτες για τη επιβεβαίωση αυτής της σχέσης.

23ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γαστρεντερολογίας
1-5 Οκτωβρίου 2003, Θεσσαλονίκη
Annals of Gastroenterology 2003;16(Suppl):45

Ο ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΔΥΟ ΤΑΞΕΩΝ ΔΟΚΙΜΑΣΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΙΧΝΕΥΣΗ ΤΟΥ ΕΛΙΚΟΒΑΚΤΗΡΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΠΥΛΩΡΟΥ ΣΕ ΑΙΣΘΕΝΕΙΣ ΜΕ ΔΙΔΜΟΡΡΑΓΩΜΑ ΕΛΚΗ ΤΟΥ ΒΟΛΩΟΥ ΤΟΥ ΔΙΔΕΚΛΑΚΤΥΛΟΥ.

Μ. Τζουφάδα*, Ε.Κ. Αλεξοπούλου*, Η. Βασιλειοπούκη*, Κ. Παπαεπίου*, Χ. Σπυλιώδη*, Ι.Α. Κουσιώδη*

*Γαστρεντερολογικό Τμήμα ΓΝΩΑ "Η Αγία Βερόνικα", Τμήμα Υγιεινής & Επιδειμολογίας, Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου Αθηνών, Γαστρεντερολογικό Τμήμα & Παθολογοανατομικό Τμήμα ΠΓΝ "Η Αγία Ολγα".

Σκοπός: Η εκτίμηση της διαγνωστικής αξίας του συνδυασμού της ταχείας δοκιμασίας ουρεάσης CLO και της ταχείας ορολογικής δοκιμασίας σε οικό αίμα Assure, στη διάγνωση της λοίμωξης από το Ελικοβακτηρίδιο του πυλωρού (EPI) σε ασθενείς με αιμορραγία δωδεκαδακτυλική ελκή (ΔΔΕ).

Υλικό-Μέθοδος: Ελέγχθηκαν 30 δωδεκαδοκίμοι ασθενείς, με ΔΔΕ και Η1 μερίστρες, με μη επιβεβαιωμένο δωδεκαδοκίμο έλκος Η καροκίνα του EPI ανιχνεύθηκε με το Assure™ Η. Ργιοι Rapid test (Alpha Medical), με τη δοκιμασία CLO (Tri-Med System) και ιστολογική. Ο αριθμός των EPI εκτιμήθηκε από 1, μικρό πορτίο EPI έως 3, μεγάλο πορτίο EPI.

Αποτελέσματα: Το EPI ανιχνεύθηκε στο 83% των ασθενών με ΔΔΕ σε σχέση με το 91% των μερίστρες, με βάση ιστολογική διάγνωση. Τόσο το CLO όσο και η ταχεία ορολογική δοκιμασία δεν διέφεραν σημαντικά όσον αφορά στην ευαισθησία (ΕΥ), στην ειδικότητα και στην αρνητική πρόβλεψη αξία (ΑΠΑ) τόσο στους ασθενείς όσο και στους μερίστρες. Ωστόσο, όταν στην ιστολογική εξέταση η παρουσία των EPI ταξινομήθηκε στο βαθμό 1 και 2, καταγράφηκε στατιστικά σημαντική διαφορά στην ΕΥ του CLO έναντι του Assure (0,36 έναντι 0,55, p=0,04). Η ΕΥ και η ΑΠΑ του συνδυασμού των δυο δοκιμασιών ήταν 0,84 και 0,43 αντίστοιχα. Η εφαρμογή κ της συμφωνίας του συνδυασμού με την ιστολογική εξέταση, έφθασε σε στατιστικά σημαντικότητα στους ασθενείς με ΔΔΕ (0,37, p=0,034), γεγονός που δεν καταγράφηκε για την κάθε δοκιμασία ξεχωριστά. Είστην στους μάρτυρες, καταγράφηκε αύξηση της σημαντικότητας (ακό p=0,026 σε p=0,001).

Συμπεράσματα: Στους ασθενείς με ΑΔΕ: α) Η ταχεία δοκιμασία ουρεάσης υποδηλώνει σε ΕΥ σε σχέση με την ταχεία ορολογική δοκιμασία Assure όταν το ιστολογικό αποτέλεσμα πορτίο του EPI δεν είναι μεγάλο, β) Ο συνδυασμός των δυο δοκιμασιών υπερτερεί όσον αφορά την ταχεία διάγνωση της λοίμωξης από EPI.

23ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γαστρεντερολογίας
1-5 Οκτωβρίου 2003, Θεσσαλονίκη
Annals of Gastroenterology 2003;16(Suppl):78

ΜΙΑΣ ΕΞΕΡΧΑΖΟΜΕΝΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΕΚΔΥΣΗΣ ΤΟΥ ΗΛΙΚΟΒΑΚΤΗΡΙΟΥ ΡΥLΟΡΙ ΜΕ ΤΡΙΠΛΟ ΣΧΗΜΑ ΕΣΩΓΕΜΕΤΡΟΛΟΓΗΣ (Μεξιλιμ™, κλαριθρομυκίνη και αμοξεφαλλίνη, Η Ελληνική Κλινική Εταιρεία

On behalf of the Antitubercosa Collaborative Group
Τμήμα Κλινικών Μελετών, Αιμάζονας Α.Α.

Εισαγωγή: Η θεραπευτική εκδυσή του Ηλικοβακτηρίου ργιοι (Η. ργιοι) παίζει κεντρικό ρόλο στη θεραπευτική αντιμετώπιση του πεπτικού έλκους.

Σκοπός: Η μελέτη της αποτελεσματικότητας της χορήγησης σε μια (1) εβδομάδα τριπλού σχήματος εσωγεμετρολόγης (Μεξιλιμ™), κλαριθρομυκίνη και αμοξεφαλλίνη, για την εκδυσή του Η. ργιοι στον Ελληνικό πληθυσμό.

Υλικό και Μέθοδος: Συνολικά, 227 ασθενείς με ενεργό πεπτικό έλκος, 153 (67%) άνδρες και 94 (41%) γυναίκες, μέσης ηλικίας 48±15 ετών, από 34 κέντρα νοσηλεύσεων στη μελέτη μαζί από έξι κέντρα εξωτερικής νοσοκομείωσης. Η διάγνωση του έλκους τέθηκε με ναστροσκόπηση εντός 5 ημερών πριν την έναρξη της Θεραπείας. Η λοίμωξη με Η. ργιοι διαγνωσθηκε με δοκιμασία ουρεάσης κατά διαδοχικό σκεπασμό με 15-Ουρεο και επιβεβαιώθηκε με ιστολογική εξέταση σε όλους τους ασθενείς.

Το πεπτικό έλκος ήταν γαστρο- >5 cm σε 83 (36%) ασθενείς, 1-5 cm σε 87 (38%) ασθενείς και <1 cm σε 97 (43%) ασθενείς. Το θεραπευτικό σχήμα εκδυσής περιλάμβανε εσωγεμετρολόγης 20 mg, κλαριθρομυκίνη 300 mg και αμοξεφαλλίνη 1500 mg, μία φορά την ημέρα, για μία εβδομάδα ακολουθούμενη 4 εβδομάδες παρακολούθησης και επανοληπτική ναστροσκόπηση 14 εβδομάδες μετά από την θεραπεία εκδυσής και βροχή στο τέλος της μελέτης. Χαρακτηριστικές ελλείψεις καταγράφηκαν των συστατικών επιθεραπευτικών και κύριου έλεγχου (για, μέτρο, σοβαρό). Η στατιστική επεξεργασία έγινε με ανάλυση κατά πρόθεση (Intention To Treat).

Αποτελέσματα: Όλοι οι ασθενείς συμπεράσαν την περίοδο Θεραπείας και παρακολούθησης. Επανοληπτική ναστροσκόπηση και βροχή έγινε στους 107 (47%) ασθενείς. Δωδεκαδοκίμοι εκδυσή του Η. ργιοι σε όλους τους ασθενείς, οι οποίοι υπέστησαν σε επανοληπτική βροχή. Η σημαντική αποκοπή του γαστρικού έλκους ήταν 87% και του δωδεκαδακτυλικού έλκους 88%. Οι προς τη συμπτωματολογία επηρεασμού πόνου και οξύτητα στο τέλος της παρακολούθησης και 5 εβδομάδων, 198 (88%) ασθενείς δεν επέφεραν κρίση συμπτωμάτων λόγω 14 (6%) ασθενείς ανέφεραν ήπια, 3 (1%) μέτρια και 1 (0,5%) σοβαρό συμπτωματολογία επηρεασμού πόνου, ενώ 9 (2,5%) ανέφεραν ήπια, 9 (4%) μέτρια και κρίσιμη σοβαρό έλκος. Ανεπιθύμητες ενέργειες αναφέρθηκαν από 8 (3,5%) ασθενείς: σπασμωδικό (6), έλκος στομάχου (1), πονοκέφαλος (1), διάρροια χωρίς νεύρωση (1).

Συμπεράσματα: 1. Το ενταγμένο μιας (1) εβδομάδας τριπλό σχήμα με εσωγεμετρολόγης (Μεξιλιμ™), κλαριθρομυκίνη και αμοξεφαλλίνη επιτρέπει γρήγορη εκδυσή του Η. ργιοι.
2. Η θεραπευτική εκδυσή συνοδεύεται από υψηλή συχνότητα επίλυσης του πεπτικού και δωδεκαδακτυλικού έλκους και επιτυχημένη σημαντική όφηση των συμπτωμάτων.
3. Το μέλος (1) εβδομάδας τριπλό σχήμα εκδυσής με εσωγεμετρολόγης (Μεξιλιμ™) είναι καλύτερο σφαιρικό και φθαρτο σφαιρικό, αφού συμβαίνει από ασθενείς (3,5%) και μη σοβαρές ανεπιθύμητες ενέργειες.

14ο Πανελλήνιο Αιματολογικό Συνέδριο
13 – 16 Νοεμβρίου 2003, Αλεξανδρούπολη
Haema 2003;6(suppl 1):326

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΗ "ΙΔΙΟΠΑΘΟΥΣ" ΘΡΟΜΒΟΠΕΝΙΚΗΣ ΠΟΡΦΥΡΑΣ ΜΕ ΑΓΩΓΗ ΕΚΡΙΖΩΣΗΣ ΤΟΥ HELICOBACTER PYLORI

Α. Αναθοκλέους, Γ. Κούρη, Μ. Παγιώνη, Ν. Χαρχαλάκης, Μ. Μπουζιάνη, Δ. Ροντογιάννη¹, Ε. Νικηφοράκης
Κλινική Αιματολογική και Λεμφωμάτων, Μονάδα Μεταμόσχευσης Μυελού των Οστών, ¹Γαθολογοανατομικό Τμήμα, Π.Γ.Ν. "Ο Ευαγγελισμός", Αθήνα

Συσχέτιση μεταξύ της λοίμωξης από *Helicobacter Pylori* και της Ιδιοπαθούς Θρομβοπενικής Πορφύρας (ΙΘΠ) έχει διαπιστωθεί σε διάφορες μελέτες. Το 1998 οι Gasbarrini et al ανέφεραν ανταπόκριση Η. pylori-θετικών ασθενών με ΙΘΠ μετά από αγωγή εκρίζωσης του μικροβίου. Μερικές μελέτες στη συνέχεια, όχι όμως στο σύνολό τους, έδειξαν υψηλότερο επιπολασμό Η. pylori σε ασθενείς με ΙΘΠ καθώς και ανταπόκριση μετά από εκρίζωση του μικροβίου. Στις μελέτες αυτές αναφέρεται πλήρης ή μερική ανταπόκριση της θρομβοπενίας στη θεραπεία εκρίζωσης σε ποσοστά από 38% έως 73%.

Αναφέρουμε την περίπτωση γυναίκας ηλικίας 64 ετών με "ΙΘΠ". Η νόσος εμφανίστηκε με ελάσσονες αιμορραγικές εκδηλώσεις ένα έτος προτού απευθυνθεί στην Κλινική μας και με αριθμό αιμοπεταλίων, που κυμαινόταν σε επανειλημμένες μετρήσεις, μεταξύ 20.000 - 30.000 κκx. Από τον κλινικοεργαστηριακό έλεγχο δεν αναδείχθηκε άλλη πιθανή αιτία θρομβοπενίας. Τα ευρήματα από το μυελόγραμμα και την οστεομελελική βιοψία ήταν συμβατά με περιφερική καταστροφή αιμοπεταλίων. Ειδικότερα, δεν υπήρχε δυσπλασία ή λεμφοκυτταρική διήθηση.

Λόγω του ότι η ασθενής ήταν χρόνιας φορέας ηπατίτιδας Β έγινε προσπάθεια να αποφευχθεί η χορήγηση ανοσοκατασταλτικής αγωγής. Ο έλεγχος με Breath-test για Η. pylori ήταν θετικός. Η αγωγή εκρίζωσης με αμοξικιλίνη, κλαριθρομικίνη και ομεπραζόλη ήταν επιτυχής. Τρεις εβδομάδες μετά την αγωγή ο αριθμός των αιμοπεταλίων ήταν 130.000 κκx. Έπτά μήνες μετά τη θεραπεία ο αριθμός των αιμοπεταλίων, σε επανειλημμένες μετρήσεις, παραμένει φυσιολογικός, και παράλληλα, δεν έχει διαπιστωθεί υποτροπή της λοίμωξης.

Η ανταπόκριση Η. pylori-θετικών ασθενών με "ΙΘΠ" στην αγωγή εκρίζωσης του μικροβίου είναι αντικείμενο μελέτης τα τελευταία χρόνια. Κυρίως δε μελετώνται οι μηχανισμοί που ενέχονται στην εμφάνιση της θρομβοπενίας. Έχει διαπιστωθεί η θεωρία πως η ανοσιακή απάντηση του ασθενούς στο Η. pylori, μέσω κυτταροκινών και διασταυρούμενης ανοσίας με αντιγόνα των γαστρικών επιθηλιακών κυττάρων, προκαλεί μια γενικότερη ανοσιακή διαταραχή που επιδρά και στα αιμοπετάλια. Συνεπώς σε ορισμένες περιπτώσεις "ΙΘΠ" στην πραγματικότητα πιθανά να πρόκειται για αυτοάνοση θρομβοπενία. Η περαιτέρω διερεύνηση της παθογένειας και της αποτελεσματικότητας της θεραπείας είναι απαραίτητη, δεδομένου ότι μπορεί να οδηγήσει στην εφαρμογή, έστω και σε μικρό ποσοστό ασθενών με "ΙΘΠ", μιας θεραπείας μη ανοσοκατασταλτικής, με σαφώς λιγότερες παρενέργειες από τις συνήθεις και χαμηλού κόστους.

14ο Πανελλήνιο Αιματολογικό Συνέδριο
13 – 16 Νοεμβρίου 2003, Αλεξανδρούπολη
Haema 2003;6(suppl 1):342

ΠΛΗΡΗΣ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΩΝ ΨΗΛΟΥ ΒΑΘΜΟΥ ΚΑΚΟΗΘΕΙΑΣ ΕΚ Β-ΚΥΤΤΑΡΩΝ MALT-ΛΕΜΦΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΛΟΙΜΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ Η. PYLORI

Π. Χέρας, Κ. Κρητικός, Σ. Καραγιάννης, Ν. Κατάλη, Β. Παπαηροδότου
Παθολογική Κλινική Νοσοκομείου Κω

ΣΚΟΠΟΣ της παρούσης εργασίας ήταν να αναφέρουμε την εμπειρία μας σχετικά με την πλήρη ύφεση γαστρικού MALT-λεμφώματος εκ Β-κυττάρων υψηλής κακοήθειας μετά τη θεραπεία εκρίζωσης λοίμωξης από Η. Pylori.

ΑΣΘΕΝΕΙΣ-ΜΕΘΟΔΟΣ: 3 ασθενείς (2 άνδρες, 1 γυναίκα, ηλικίας 28-83 ετών) με υψηλού βαθμού κακοήθειας MALT-λεμφώμα και λοίμωξη εκ Η. Pylori έλαβαν θεραπεία εκρίζωσης για το Η. Pylori. Το αποτέλεσμα της εκρίζωσης επί του υψηλού βαθμού κακοήθειας MALT-λεμφώματος εκτιμήθηκε με χειρουργική εκτομή (n=1) ή με ενδοσκοπική βιοψία (n=2).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Η εκρίζωση του Η. Pylori ήταν επιτυχής σε όλους τους ασθενείς και οδήγησε σε πλήρη ύφεση του υψηλού βαθμού κακοήθειας MALT-λεμφώματος σε 2 ασθενείς. Σε ένα ασθενή με αρχικό στάδιο E11, 6 μήνες μετά την θεραπεία εκρίζωσης, αναπτύχθηκε κοιλιακό λέμφωμα, το οποίο υπέθηκε πλήρως μετά χημειοθεραπεία. Στους 2 ασθενείς δεν χρειάστηκε περαιτέρω θεραπεία.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Τα υψηλού βαθμού κακοήθειας MALT-NHLs τα οποία σχετίζονται με το Ελικοβακτηρίδιο του Πυλωρού μπορούν να υφεθούν πλήρως μετά επιτυχή θεραπεία της λοίμωξης. Προοπτικές μελέτες χρειάζονται να ερευνηθούν αυτή τη θεραπεία σε περισσότερους ασθενείς.

29ο Ετήσιο Πανελλήνιο Ιατρικό Συνέδριο
20 – 24 Μαΐου 2003, Αθήνα
Τόμος περιλήψεων, σελ. 140

**550. ΓΑΣΤΡΙΚΗ ΒΙΟΨΙΑ ΚΑΙ HELICOBACTER PYLORI – Η ΕΜΠΕ-
ΡΙΑ ΜΑΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΙΕΤΙΑ**

Ε. Λαμπροπούλου¹, Ε. Κατσώνη¹, Ν. Αργυρός², Σ. Κέκελος²,
Α. Ντάτσας², Κ. Λαμπροπούλου¹

Παθολογοανατομικό¹ τμήμα, ιδιώτης γαστρεντερολόγος² (Μεσολόγγι)
και Χειρουργικό² κλινική Γενικού Νομαρχιακού Νοσοκομείου Μεσολο-
γίου "Χατζηκώστα". Φοιτήτρια Ιατρικής Παν. Πατρών

ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ: Η ιστολογική καταγραφή – ανάλυση όλων των βιοψιών στομάχου που προσήλθαν στο Νοσοκομείο μας την τελευταία διετία και ο συσχετισμός της ιστολογικής εικόνας με την παρουσία ή όχι του *Helicobacter pylori*.

ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΣ: Μελετήθηκε το υλικό γαστρικής βιοψίας 59 στόμων ηλικίας 29-87 ετών (μέση ηλικία 58 έτη)

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Τα αποτελέσματα είχαν ως εξής: Άνευ γαστρίτιδος: 16(27,12%), χρόνια γαστρίτις: 14(23,73%), χρόνια ενεργός γαστρίτις: 21(35,59%), γαστρικά έλκη: 2(3,39%), υπερπλαστικοί πολύποδες στομάχου: 2(3,39%), αδenoκαρκίνωμα εντερικού τύπου 4(6,78%). Η ανάλυση με την τροποποιημένη ιστοχημική χρώση Giemsa έδειξε την παρουσία μικροοργανισμών με μορφολογία συμβατή με *Helicobacter pylori* στις παρυφές του επιθηλίου και εντός των γαστρικών αδενίων, ως εξής: σε 10 από τις 16 περιπτώσεις άνευ γαστρίτιδος (82,5%), σε 10 από τις 14 περιπτώσεις χρόνιας γαστρίτιδος (71,4%), και στις 21 περιπτώσεις χρόνιας ενεργού γαστρίτιδος (100%), σε 1 από τις 2 περιπτώσεις γαστρικού έλκους (50%), σε 1 από τις 2 περιπτώσεις υπερπλαστικού πολύποδα (50%) και σε 3 από τις 4 περιπτώσεις αδenoκαρκινώματος του στομάχου (75%). Συνολικά *Helicobacter pylori* ανιχνεύθηκε σε 48(77,9%) από τις 59 γαστρικές βιοψίες.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ: Το *Helicobacter pylori* σχετίζεται σε μεγάλο ποσοστό με την παθολογία του στομάχου και ίσως ενέχεται και στην ανάπτυξη καρκινώματος.